

AGNÈS PARDELL/degana de Dret

“No hi ha dubte que Siurana va ser rector”

La professora de dret de la UdL Agnès Pardell ha elaborat un dictamen jurídic que va entregar a Joan Viñas en què defensa que en la figura de Víctor Siurana es donava la doble condició de rector i president de la comissió gestora de la UdL. “He examinat la llei de creació de la Universitat i tots els decrets de nomenament que va fer el president de la Generalitat.” La conclusió és clara: “A efectes administratius, Víctor Siurana era rector i no només president de la comissió gestora”, com indica la inscripció del nou marc que s’ha posat a l’aquarel·la d’Ureña. “Reconèixer-li la condició de primer rector de la nova etapa de la UdL és de justícia en el desè aniversari de la seua mort.” Segons la seua opinió, s’ha produït “un error que s’ha d’esmenar i s’ha de reivindicar la figura de Siurana, molt oblidada durant els mandats de Porta”.

Agnès Pardell va treballar amb Siurana, a qui considera rector a tots els efectes.

JOAN BUSQUETA/professor d’història

“El rector medieval era un estudiant”

Joan Busqueta, professor d’història medieval de la Universitat de Lleida, explica que el rector de l’antic Estudi General “havia de ser escollit entre els estudiants de dret civil o canònic”. A més, no podia ser ciutadà de Lleida, tot i que sí de la resta del territori del bisbat. Era un càrrec molt diferent a l’actual. De fet, la direcció de l’Estudi General no corresponia només al rector, sinó també al canceller, “un càrrec de designació reial i vitalici que havia de recaure en un canònic de la Catedral”. Amb aquests precedents, Busqueta creu que és “subjectiu” qualificar Jaume Porta de rector número 75 de la Universitat de Lleida. “Els actuals presidents de la Generalitat tampoc tenen molt a veure amb els antics i sembla que s’ha optat per recuperar el llistat històric i seguir amb la tradició”, adverteix.

Joan Busqueta diu que el rector modern no té res a veure amb el medieval, que era un alumne.

IMMA LORÉS/professora d’història de l’art

“La UdL ha de tindre altres prioritats”

La professora d’història de l’art Imma Lorés, el quadre de Porta li sembla “desencertat”. Creu que en ple segle XXI, una universitat jove com la de Lleida hauria d’apostar per les fotografies en el cas que es vulgui estrenar una galeria de rectors. Considera, a més, que encarregar un retrat a un artista encareix considerablement la iniciativa. “Els recursos de què disposa la Universitat de Lleida s’han de destinar a altres prioritats”, adverteix. Des d’un punt de vista estrictament estètic, l’obra de Segú tampoc li sembla apropiada. “És una imatge amb trets iconogràfics dinàstics, més pròpia d’èpoques en què els documents gràfics eren escassos.” Imma Lorés afegeix que Porta ofereix una imatge “freda, gèlida, tibada” i que al costat de la maqueta del campus de Cappont recorda un rei o un bisbe.

Imma Lorés creu que el quadre és propi d’altres èpoques i transmet una imatge “gèlida”.

Víctor Siurana queda relegat a president de la comissió gestora

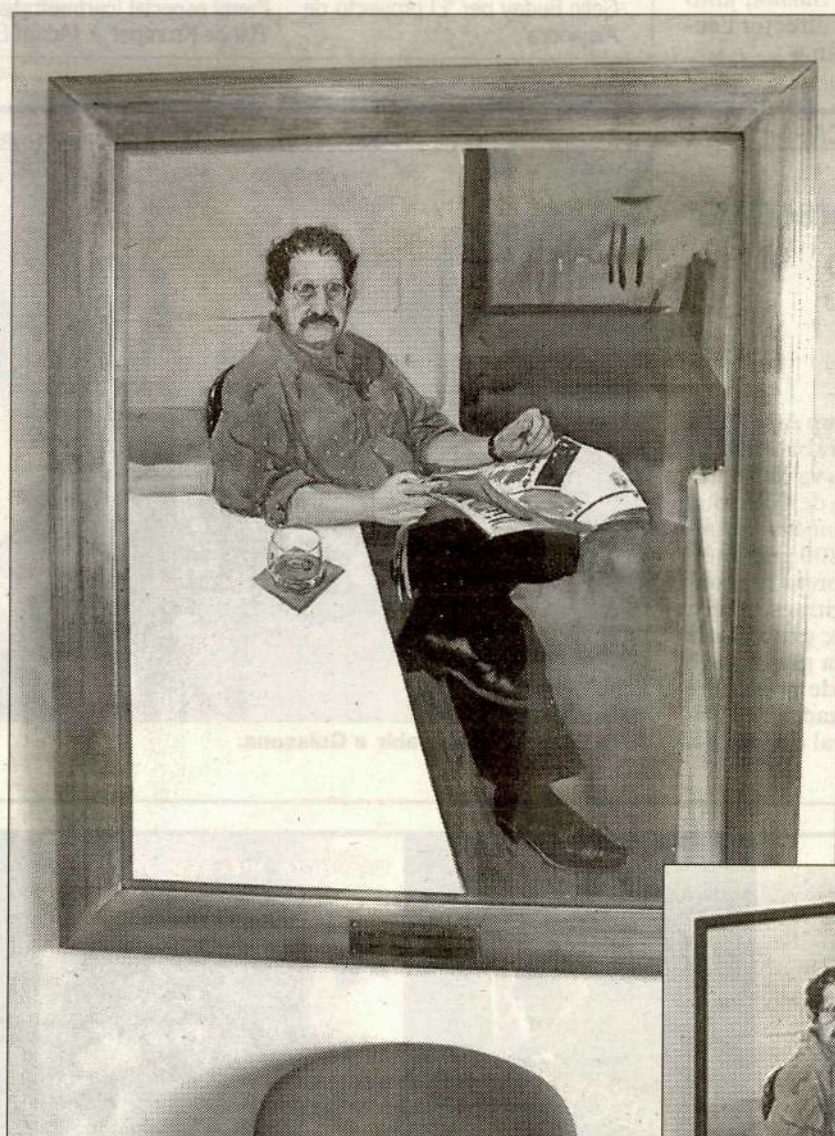
L’aquarel·la d’Ureña que va regalar l’alcalde a la Universitat porta ara un marc daurat

Després de la mort de Víctor Siurana, el seu germà i alcalde de Lleida, Antoni Siurana, va donar a la Universitat de Lleida una aquarel·la amb què Joaquim Ureña va retratar el catedràtic de lingüística. És un quadre en què Víctor Siurana apareix llegint el diari de manera informal. Va en mànigues de camisa (de vistós color violeta), té les cames creuades descuradament i a sobre de la taula s’hi pot veure el vas amb què està bevent. El marc d’aquesta aquarel·la estava en consonància amb el contingut gairebé domèstic del quadre: mínim, negre, discret. Víctor Siurana vist per un bon amic seu. Va quedar instal·lat a la sala de juntes del rectorat de la Universitat de Lleida. Aviat tindria al seu costat la *Pensativa* de Leandre Cristòfol, una reproducció a escala de l’original que va servir de motlle a l’escultura instal·lada en un dels claustres. Només va sortir d’aquesta habitació per presidir el congrés *Camins creuats*, un homenatge a Víctor Siurana que va tindre lloc a l’octubre del 1995. Aquells dies, l’aquarel·la d’Ureña es va penjar a la sala d’actes de la Universitat de Lleida.

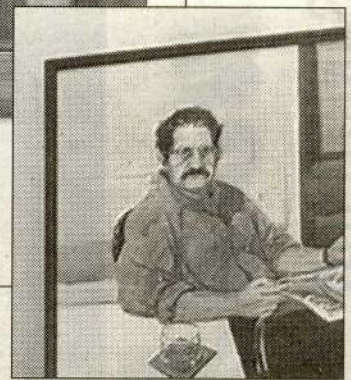
Llavors no hi havia cap inscripció al quadre. Ara sí.

S’ha canviat el marc de l’obra d’Ureña, que ara és molt més gran i daurat, exactament igual que el que s’ha triat per al quadre de Jaume Porta, tot i que es tracta de dos obres molt diferents (fins i tot pel que fa a la mida). És un marc clarament pensat per a l’oli sobre tela de Segú. El daurat no només contrasta amb el fons molt fosc d’aquest quadre, sinó que contribueix a realçar la seua deliberada solemnitat. Les dimensions també sembla que es corresponen amb les generoses mides del retrat de l’anterior rector de la Universitat de Lleida. Però no són qüestions estètiques (o no només) les que han provocat la polèmica entre la comunitat universitària.

En aquest nou marc s’hi ha instal·lat una placa en què es pot llegir que Víctor Siurana va ser “president de la comissió gestora de la Universitat de Lleida”. Han saltat espurnes. Només president de la comissió gestora? Entre els membres de la comunitat universitària que van treballar amb Siurana per

CANVI DE MARC. L’aquarel·la d’Ureña amb què l’alcalde va obsequiar la UdL després de la mort del seu germà Víctor Siurana, s’incorpora a la galeria de rectors amb nou marc.

fer realitat la Universitat de Lleida no ha agradat gens que se’l relegués. Les veus discrepantes van sorgir (sobretot) de Lletres i Dret, des d’on es va decidir enviar a l’actual equip rector, encapçalat per Joan Viñas, un dossier degudament documen-

tat sobre els suposats errors derivats de la instal·lació del quadre de Josep Segú (vegeu el text central). De moment, Víctor Siurana, amb nou marc inclòs, i Jaume Porta han quedat davant per davant. Tota una metàfora.